

Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnader och kyrkomiljöer i
Linköpings stift 2006

**JOHANNELUNDS KYRKA
SANKTA MARIA**

Sankt Lars socken
Linköpings kommun
Linköpings stift
Östergötlands län

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM

Raoul Wallenbergs plats • Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013-23 03 00 • Fax 013-14 05 62
info@ostergotlandslansmuseum.se • www.ostergotlandslansmuseum.se

JOHANNELUNDS KYRKA

Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnader och kyrkomiljöer i Linköpings stift
Delrapport november 2006

Innehåll

Inledning	3
Bakgrund.....	3
Syfte.....	3
Kulturminneslagen	3
Kulturhistorisk bedömning.....	3
Inventeringens uppläggning och rapport.....	4
JOHANNELUNDS KYRKA, SANKTA MARIA.....	5
BESKRIVNING OCH HISTORIK	5
<i>Socknen</i>	5
<i>Kyrkomiljön</i>	6
<i>Kyrkotomten</i>	6
<i>Kyrkobyggnaden</i>	7
<i>Exteriör beskrivning</i>	8
<i>Interiör beskrivning</i>	9
KULTURHISTORISK BEDÖMNING	11
<i>Kyrkobyggnaden</i>	11
HÄNDELSELISTA	13
BEFINTLIGA SKYDDSFORMER	14
KÄLLOR	14
<i>Övriga inventeringar</i>	14
<i>Kartor</i>	14

Inledning

Bakgrund

Med utgångspunkt i behovet av att förbättra kunskapsunderlaget för våra kyrkobyggnader och kyrkomiljöer genomförs en stiftsövergripande kulturhistorisk inventering. På uppdrag av Linköpings stift utför Östergötlands länsmuseum inventeringen inom stiftets del av Östergötlands län. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen och påbörjades under år 2004. Projektet beräknas vara avslutat vid utgången av år 2006. Inventeringen berör de till Svenska kyrkan hörande kyrkobyggnader som omfattas av kulturminneslagen. Lagen gäller de kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Denna rapport utgör en delrapport i inventeringen vars resultat kommer att sammanställas och analyseras i en stiftsövergripande rapport.

Syfte

De stiftsövergripande inventeringarnas syfte är:

- att lyfta fram och öka förståelsen för kyrkans kulturvärden och att främja kontakterna mellan kyrkan och kulturmiljövården
- att skapa ett underlag för församlingarnas/samfälligheternas planering och förvaltning av kyrkan/kapellet och för vård- och underhållsplaner
- att sammanställa ett enhetligt och tillgängligt kunskapsunderlag med beskrivning av och historik för den enskilda kyrko/kapellbyggnaden samt en bedömning av de kulturhistoriska värdena. Inventeringen blir samtidigt en samlad dokumentation och överblick av kyrkobyggnader/kapell och kyrkomiljöer i stiftet från 2000-talets första decennium.
- att skapa ett underlag för handläggning av kyrkoantikvariska ärenden och för bedömning av var det är särskilt viktigt att stödja insatser med kyrkoantikvarisk ersättning.

Kulturminneslagen

Enligt Lag om kulturminnen m.m. (SFS 1988:950) skall Svenska kyrkans *kyrkobyggnader*, *kyrkotomter* och *begravningsplatser* vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas. Tillstånd måste sökas hos länsstyrelsen för att göra väsentliga förändringar av kyrkobyggnaden.

Kulturhistorisk bedömning

Den kulturhistoriska bedömningen görs utifrån principer som tagits fram av och fortlöpande diskuteras med representanter för Linköpings stift, länsstyrelserna i Jönköpings, Kalmar, och Östergötlands län samt läns museerna i Jönköpings och Kalmar län. En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan hela tiden föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljöns i sin helhet, men också till värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Inventeringens uppläggning och rapport

Rapporten består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör, fotografier och en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering och fotografering samt en arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gått igenom har främst varit läns museets topografiska arkiv och Antikvarisk-topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur däribland hembygds litteratur. I viss mån har lantmäteriets handlingar och kartor nyttjats. De i rapporten redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av händelser i kyrkobyggnadens historia. Arbetet inkluderar en omfattande fotodokumentation varav endast en mindre del är presenterad i denna rapport. Delar av inventeringsmaterialet görs tillgängligt via Kulturmiljövårdens bebyggelseregister, vilket är ett informationssystem som förvaltas av Riksantikvarieämbetet (www.raa.se).

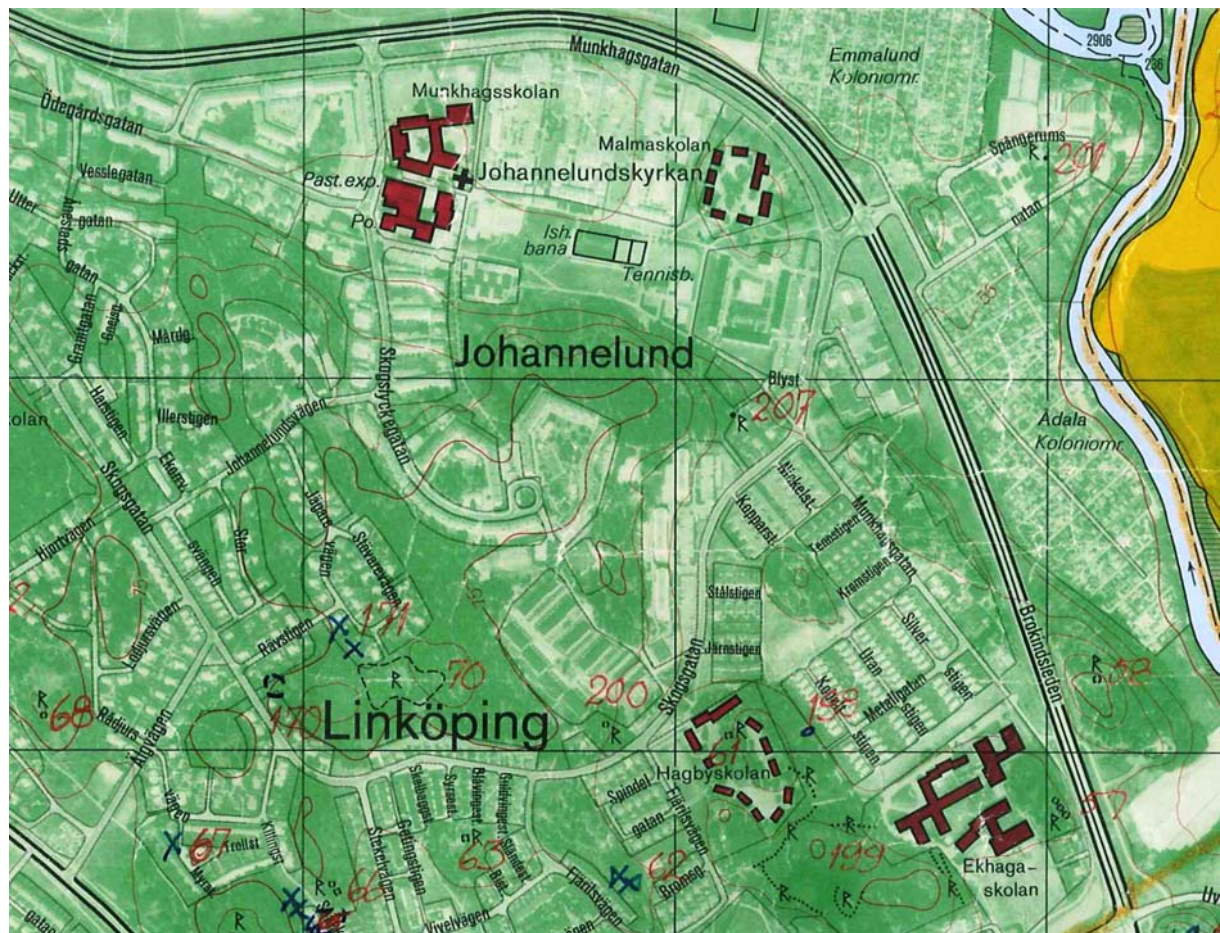
Fältarbetet, fotografering och rapportsammanställningen har utförts av antikvarie Anna Lindqvist vid Östergötlands läns museum. Rapporterna finns tillgängliga på Linköpings stift, Länsstyrelsen i Östergötlands län, Östergötlands läns museum samt på respektive kyrklig samfällighet.

JOHANNELUNDS KYRKA, SANKTA MARIA

Tomten 4, Sankt Lars socken, Linköpings kommun, Hanekinds härad, Östergötlands län och landskap, Linköpings stift

Johannelunds kyrka uppfördes 1962-1963 som en stadsdelskyrka i den nyuppförda stadsdelen Johannelund i sydöstra Linköping. Kyrkan och stadsdelen i sin helhet uppfördes efter ritningar av arkitekterna Jon Höjer och Sture Ljungqvist i Stockholm. Kyrkorummet utformades i nära samarbete med konstnären Erik Höglund, som utförde tegelmurarnas reliefer och ristningar samt muralglasfönster. Kyrkan består av ett ovalt långhus med rakslutet kor i öster, vapenhus i väster samt sakristia i norr. I kyrkobyggnadens norra del finns församlingslokaler. De platta taken är täckta av tjärpapp. Huvudingången är via vapenhuset i väster. Interiören domineras av väggarnas gula tegel, golvet grå kalksten och inredningen i furu och utgör en god representant för den modernistiska arkitekturen.

BESKRIVNING OCH HISTORIK

Utsnitt ur ekonomisk karta, 1983, blad 8F 4i Blästad

Socknen

Sankt Lars är en medeltida socken och omfattade under medeltiden hela Linköpings stad. Linköping är en medeltida stadsbildning och centrum för Linköpings stift. Vid denna tid fanns två kyrkor, S:t Lars och S:t Per. Den senare hade redan då status som domkyrka. Från stadens medeltida epok kvarstår dock endast domkyrkan, tornet till Sankt Larskyrkan samt ett fåtal

profana stenhus. Staden drabbades av en förödande brand år 1700 och därefter återuppbyggdes den delvis efter en strikt rutnäsplan. Under 1900-talet utvecklades Linköping till en betydande militär- och skolstad och från 1940-talet även till en betydande industriort. Under efterkrigstiden expanderade staden kraftigt med en rad nya stadsdelar. Johannelund, som är beläget sydöst om Linköpings stadskärna, ritades och planerades av arkitekterna Jon Höjer och Sture Ljungqvist i Stockholm och var ett av de tidigaste uppförda stadsdelscentran i Linköping.

Kyrkomiljön

Johannelunds centrum utformades i slutet av 1950-talet i sin helhet av Höjer & Ljungqvist. De är båda födda i början av 1920-talet och tog arkitektexamen 1946 vid Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm. År 1952 bildade de ett gemensamt kontor, som de drev fram till 1989 då de lämnade över till yngre medarbetare. Höjer & Ljungqvist har tillsammans ritat ett stort antal förorter i framför allt Stockholm, däribland Vällingby som kanske fått störst uppmärksamhet. Firman hade som målsättning att forma hela bebyggelsemiljöer med bostäder, skola och kyrka i enlighet med tidens idéer. Johannelund blev Linköpings svar på Vällingby. Kyrkan ligger i stadsdelens kommersiella centrum i direkt kontakt med affärer, skola och bibliotek.

Johannelund 1959.

Kyrkotomten

Kyrkotomten avgränsas mot torget och övriga ytor av en låg betongmur. Innanför muren utgörs markbeläggningen av kalkstensplattor.

Kyrkobyggnaden

När stadsdelen Johannelund började ta form blev även behovet av kyrka aktuell. Till en början användes en lokal på Ödegårdsgatan och pengar insamlades till en klockstapel, som invigdes 1960. Kyrkliga samfälligheten i Linköping beslöt 1961 att en ny kyrka skulle uppföras efter ritningar av Höjer & Ljungqvist som utformat Johannelunds centrum. Arkitekterna skriver i ett nummer av församlingsbladet *Blickfånget* att ”kyrkan avstått från ett idylliskt läge i parkmiljö för att medverka till en allsidig centrumanläggning men också för att vinna närheten till människor i vardagssysslor.” Kyrkan skiljer sig från den omgivande höga glasade bebyggelsen genom sin låga, runda, slutna form. Den fick ett ovalt kyrkorum, sakristia och konfirmandrum i norr samt även en liten rosengård. Den senare inbyggdes redan 1974-1975 då Höjer & Ljungqvist utförde en tillbyggnad för församlingslokaler.

Interiören utformades från början i nära samarbete med konstnären Erik Höglund, vilket resulterade i ett mycket speciellt kyrkorum med tegelväggar med ristade episka bibliska bildframställningar samt reliefer och fantasifulla muralglasfönster. Den genomtänkta ljusföringen genom glasfönstret i söder ger korväggens keramiska tegelreliefer släpljus. Erik Höglund (1932-1998) räknas till en av landets främsta moderna glasformgivare och förnyare av glaset under 1960-talet. Han arbetade även med keramik och till viss del trä. Tegelväggen i Johanneslundskyrkan blev hans andra uppdrag av den arten. Den första tegelväggen sattes upp i Höganäs stadshus 1961. Gunnel Holmér skriver i boken *Erik Höglund* att ”Höglund säger idag, när han ser tillbaka, att utsmyckningen av Johannelundskyrkan hör till de värdefullaste uppgifterna i hans konstnärskap”. Kyrkans inredning ritades av Höjer & Ljungqvist och orgeln byggdes av orgelbyggaren Stig Magnusson i Göteborg. Även övriga inventarier är utförda av några av tidens mest framträdande textilkonstnärer och silversmeder. Även

församlingsprästen Sam Aurelius var en betydelsefull inspiratör till kyrkans slutgiltiga utformning.

Kyrkan har under de senaste åren förändrats genom att bl a ett nytt dörrparti tillkommit i vapenhuset och förändringar av de tidigare lokalerna som t ex konfirmandrum.

Exteriör beskrivning

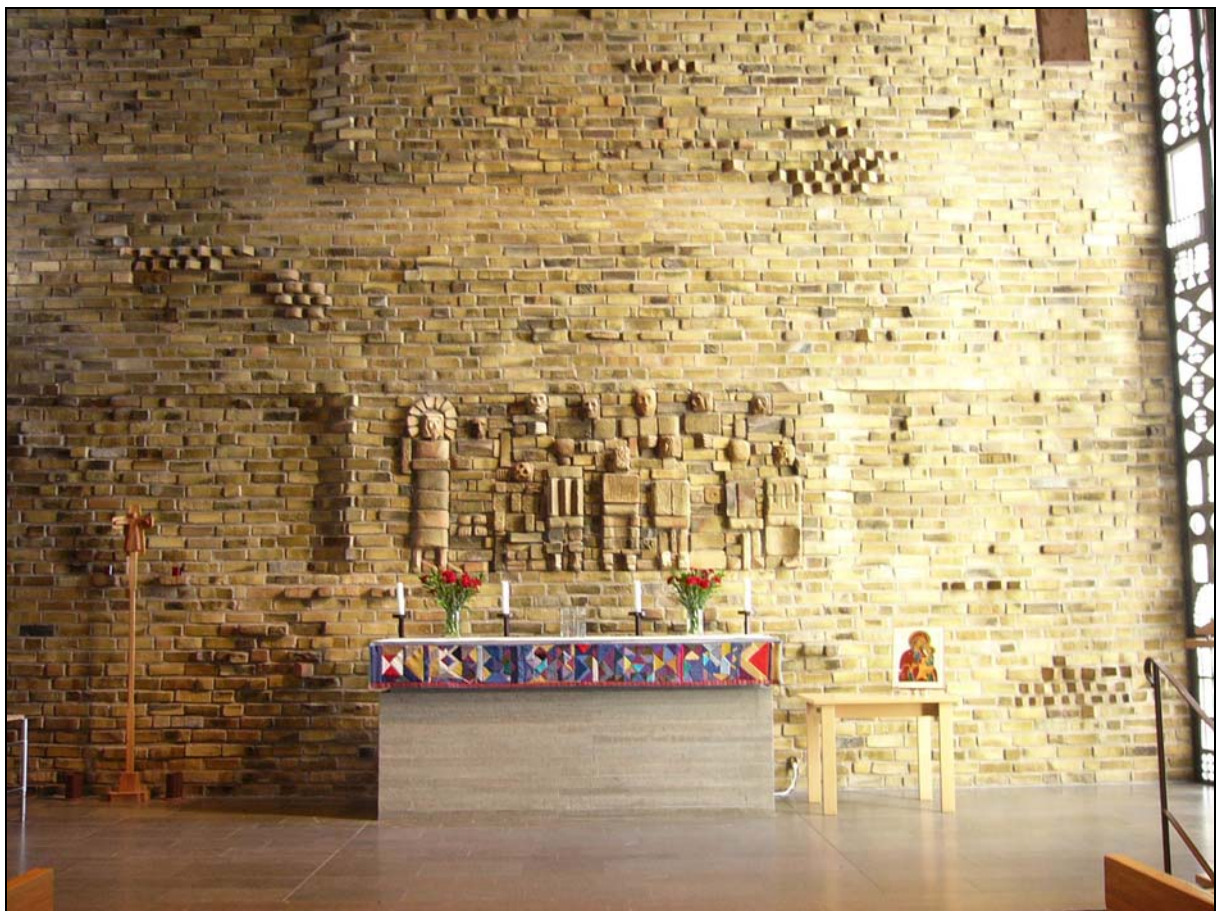
Kyrkan är orienterad i öst – västlig riktning med ett ovalt långhus med rakslutet kor i öster, vapenhus i väster samt sakristia i norr. I kyrkobyggnadens norra del finns församlingslokaler. Kyrkan är sammanbyggd i nordväst med skolan Nya Munken. De lokaler som tillbyggdes i början av 1970-talet är klädda med gråmålad bandplåt och försedda med bruna eloxiderade fönster. Långhuset är uppfört av tegel, som är vitslammat, medan övriga delar är gjutna i betong. På korets östra vägg finns fyra utskjutande betongbjälkar med ingjutna evangelistsymboler. På bjälkarna är tänkt att placera marschaller. Taken är platta och täckta med tjärpapp med inbyggda rännor. Huvudingången är förlagd till vapenhusets västra sida med ett dörrparti av brunmålat stål med stora glasade ytor. En ingång finns även på sakristians södra sida och utgörs av en brunmålad räfflad ståldörr med mässingshandtag och överljusfönster. Långhusets fönsteröppningar utgörs av orgelbundet placerade små muröppningar med brunmålade stålkarmar. Vapenhuset har ett fönsterband under takfoten av rektangulära fönsteröppningar med brunmålade stålkarmar. Till vissa av församlingslokalerna i norra delen finns brunmålade träfönster. Samtliga fönsterbleck är av brunmålad galvaniserad plåt. På korets södra sida finns ett stort ljusinsläpp, som invändigt är smyckat med mönsterglas i betong och utvändigt med skyddande glas i en ramkonstruktion av brunmålad stål med öppningsbara bågar.

På kyrkans södra sida finns en klockstapel i en bockkonstruktion av betong. Kyrkan har två klockor, båda gjutna 1960 hos Bergholtz klockgjuteri i Sigtuna.

Interiör beskrivning

Långhuset är ovalt med golv av kalkstensplattor. Väggarna är murade av gult tegel med kraftiga fogar. Teglet är dekorerat med ristade symboler och figurer i relief samt med inmurade ljushållare utförda av konstnären Erik Höglund. Längs med långhusväggarnas nedre del finns en uppmurad bänk med dynor av linnetyg. Taket är klätt med furupanel. De små högt sittande ljusinsläppen är försedda med kristallglas med evangelistsymbolerna. I väster finns en pardörr av furu till vapenhuset och i norr en liknande dörr som leder till vapenhusets norra del och vidare till sakristian. Bänkarna är indelade i två kvarter med golv av lackad furu. Även bänkarna är tillverkade av furu. Orgeln är placerad på norra sidan med furufasad. Orgeln är byggd 1964 av orgelbyggaren Stig Magnusson i Göteborg. Dopfunten är placerad i långhusets sydvästra del och är tillverkad av kalksten.

Korets golv ligger två trappsteg högre än långhusgolvet med samma typ av kalkstensplattor som finns i långhuset. Väggar och tak utgör en fortsättning av långhuset. I östväggen över altaret är en altartavla skapad av konstnären Erik Höglund genom figurer i relief som framställer Nattvarden. I söder finns ett stort fönster från golv till tak med dekorativt kristallglas gjutet i betongblock som i sin tur är fästade i en svartmålad stålkonstruktion. På norra sidan finns ett smalt fönsterarrangemang av samma typ, som ger indirekt ljus in till sakristian. Altaret är av kalksten med skiva med räfflade sidor. Lösa knäfall av furu bildar altarring. Predikstolen är placerad i korets norra del och är tillverkad av furu. Nummertavlorna utgörs av enkla furutavlor.

Vapenhuset utgörs av en förhall utanför långhuset i väster och följer kyrkans rundande vägg i norr där trappor finns till källare och övre församlingslokaler. Den övre våningen och trappan dit är ett senare tillägg från 1974-1975. Vapenhusets golv består av kalkstensplattor av samma typ som i långhuset. De inre väggarna är rundade och består av vitmålade tegelmurar. Ytterväggarna är vitputsade och taket är gjutet av betong med spår av gjutformens trekantsribbor. I öster finns en pardörr av furu till kyrkorummet och i väster fasta klädhängare av furu. Vapenhusets norra del avskärmas av en senare tillkommen mellanvägg med furudörrar med överljusfönster. Den södra väggen är delvis täckt av orgelns furuklädda baksida. Mot norr finns från väster Mariasalen, som ursprungligen var ett uterum och planerat som rosengård. Det inbyggdes 1974-1975. Därefter finns fanerade furudörrar som leder in till ett förråd och en stor klädkammare, den senare byggdes ursprungligen som konfirmandsal.

Klädkammaren eller den f d konfirmandsalens golv är sedan 2005 täckt med en rosa linoleummatta. Rummet har indelats i två rum genom en sekundär mellanvägg. Det västra rummet inreddes till vaktmästarlokal och två nya fönster togs upp i den norra ytterväggen. Nu används rummet som förråd. Rummets västra vägg har under nuvarande ytskikt kvar en glasvägg som ursprungligen vette mot den utvändiga rosenträdgården, den nuvarande Mariasalen. Väggarna är klädda med vitmålad glasfiberväv och taket med furupanel. De östra och västra väggarna är täckta med furuskåp och i öster finns även ett treluftsfönster med furubågar. I öster leder en dörr till en förstuga och vidare till ett pentry och till sakristian.

Sakristian har tre dörrar, dels direkt från vapenhusets östra del, dels via den f d konfirmandsalen och förstugan och dels en direktingång utifrån på den södra väggen. Golvet består av kalkstensplattor av samma sort som i långhuset och vapenhuset. Den västra väggen utgörs av korets rundande tegelmur, som är vitmålad. Övriga väggar är vitputsade. Taket är av betong och av samma typ som i vapenhuset. I söder finns ett fönsterparti mot koret med dekorativt mönstrat glas och i öster fönsteröppningar med träkarmar av furu.

Källaren nås via en trappa på vapenhusets norra sida. Trappan är av betong med kalkstenssteg och smidesräcke. Trappan leder ner till ett nedre kapprum med kalkstensgolv som i övriga kyrkan och betongtak som i vapenhuset. Från den nedre trapphallen leder ett flertal fanerade furudörrar till olika utrymmen. I norr finns ett rum, som ursprungligen var körrum men som nu används som snickarverkstad och maskinlokal. På norra sidan finns även två rum, som ursprungligen användes till kontor för musiker och vaktmästare och nu nyttjas till förråd och tvättstuga. I öster finns dörrar till det f d organistrummet och till ett förråd. Vidare finns två ursprungliga toaletter med golv av Höganäsklinker, pannrum och utgrävd källare under kyrkorummet.

Övriga utrymmen, som har tillbyggt senare, beskrivs inte i detta sammanhang

KULTURHISTORISK BEDÖMNING

Kyrkan utgör ett mycket värdefullt inslag i det moderna stadsdelscentrumet. Kyrkan, församlingslokalerna och den sammanbyggda skolan representerar gemensamt de moderna kyrkliga centrum som växte fram i de nya stadsdelarna med lokaler för många olika verksamheter som används veckans alla dagar. I Östergötland är det en typisk företeelse i Linköping som expanderade sent och som fick flera moderna stadsdelscentrum med egna kyrkor på 1960- och 1970-talen.

Kyrkobyggnaden

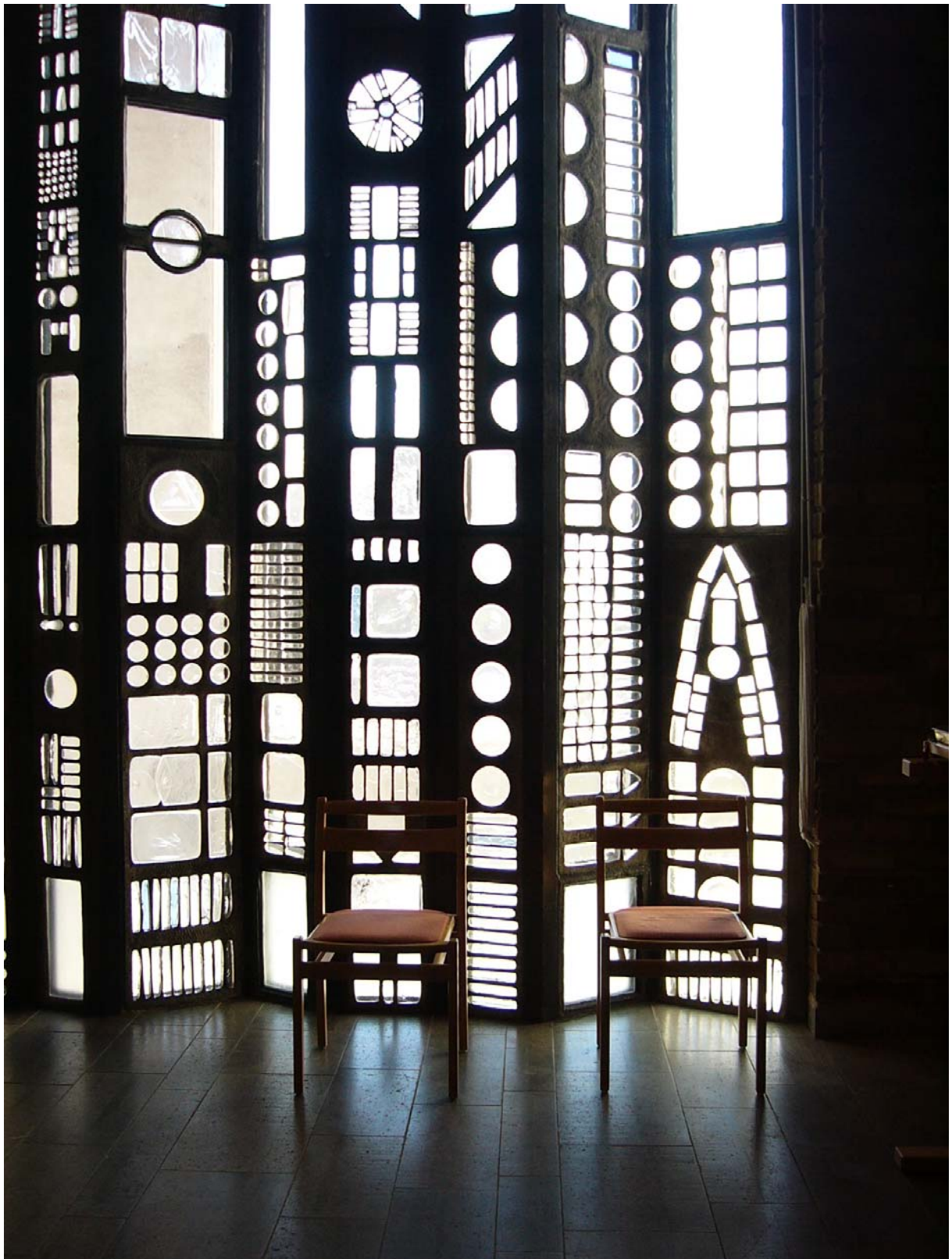
Johannelunds kyrka tillhör en av tre kyrkor i Östergötland, som är uppförda efter 1939 och skyddas av kulturminneslagen. Johannelunds kyrka är en mycket välbevarad och högkvalitativ representant för den modernistiska arkitekturen. Kyrkan är genomtänkt asymmetrisk och karakteriseras av de rundade slammade tegelväggarna och de råa betongytorna samt den fristående klockkonstruktionen i betong. Stor omsorg har lagts vid glasfönsterna och typiskt för den här tidens kyrkor är även de anspråkslösa entréerna. Höga kvalitetskrav är genomgående i såväl den yttre utformningen som i interiören och inredningen.

Kyrkobyggnaden utgör ett ypperligt exempel på samarbete mellan arkitekterna Höjer & Ljungqvist och konstnären Erik Höglund. Det nära samarbetet har skapat en stark helhet, där allt samverkar, form och material, inredning och ljussättning. Kyrkorummets materialverkan är väl sammanhållen med gult tegel, grå kalksten och furu. Erik Höglunds mycket speciella utsmyckning av tegelväggarna och muralglasfönstren har mycket stora konstnärliga värden. Varje förändring i kyrkans inredning innebär en risk för att den arkitektoniska balansen i kyrkorummet går förlorad.

Sammanfattning

- Kyrkan utgör ett mycket värdefullt inslag i det moderna stadsdelscentrumet. Kyrkan, församlingslokalerna och den sammanbyggda skolan speglar de moderna stadsdelskyrkornas verksamhet och tidens sociala ambitioner.
- Johannelunds kyrka tillhör en av tre kyrkor i Östergötland, som är uppförda efter 1939 och som genom sitt höga kulturhistoriska värde fått ett särskilt skydd enligt kulturminneslagen.
- Johannelunds kyrka är i sin helhet en byggnad med mycket höga arkitektoniska kvaliteter

som skapats genom nära samarbete mellan arkitekterna Höjer & Ljungqvist och konstnären Erik Höglund. Kyrkan är interiört och exteriört i det närmaste intakt sedan uppförandet.

HÄNDELSELISTA

Förteckningen gör inga anspråk på att vara komplett. Den bygger enbart på nedan redovisade källor och kan i framtiden komma att revideras.

- 1957 Invigning den 28 augusti av biskop Torsten Ysander av en tillfällig gudstjänstlokal på Ödegårdsgatan. (SA)
- 1960 Nybyggnad – Klockstapel vid den blivande kyrkans södra sida. Bekostades av Johannelunds småkyrkoråd. (GL)
- 1960 Specifika inventarier – klockorna göts hos Bergholtz klockgjuteri, Sigtuna. (GL)
- 1960 Invigning – klockstapeln invigdes den 25 maj av biskop Ragnar Askmark. (SA)
- 1962-1963 Nybyggnad – Kyrkan i sin helhet** med ovalt långhus, vapenhus, sakristia, konfirmandrum och rosengård. Arkitekterna Sture Ljungqvist och Jon Höjer, Stockholm. Byggmästare firma Carl Sandberg, Linköping. (GL, SA)
- 1963 Arkitekturbunden utsmyckning – Tegelväggar med ristade och skulpterade bilder i relief samt glasfönster. Konstnären Erik Höglund. Teglet kom från Röbo tegelbruk norr om Uppsala. (GL, GH)
- 1963 Fast inredning – predikstol och bänkar av obehandlad furu, dopfont och altare av kalksten. Bänkar och inredning levererades av AB Ödeshögs snickerifabrik. Stenen tillverkades och levererades från Borghamn. (Blickfånget nr 1 1963)
- 1963 Invigning på Jungfru Marie Bebådelsedag av biskop Ragnar Askmark. (GL)
- 1964 Fast inredning – Orgel byggd av orgelbyggare Stig Magnusson, Göteborg. (GL)
- 1973-1975 Ändring – ombyggnad, om- och tillbyggnad av församlingslokaler på kyrkans norra sida med lackerad plåt som fasadmateriäl. Arkitekterna Sture Ljungqvist och Jon Höjer, Stockholm. (GL, ATA)
- 1983 Ändring – fast inredning, orgeln byggdes ut av orgelbyggare Walter Thür, Torshälla. (ÖC 1983-09-16)
- 1990 Beslut om skydd av kyrkan enligt kulturminneslagen. (ÖLM)
- 1992 Ändring – ombyggnad – textilförvaringen flyttades från sakristian till konfirmandrummet som omändrades för ändamålet, samtidigt avdelades den västra delen till vaktmästarlokal och sannolikt togs nya fönster upp på norra sidan. (ÖLM, K)
- 1992 Specifika inventarier – nya skåp för textilförvaring i f d konfirmandrummet. Kerstin Jacobsson, Arkitektateljé AB. (ÖLM)
- 1993 Ändring – ombyggnad – ett nytt dörrparti av furu tillkom i vapenhuset p g a synpunkter från Räddningstjänsten. Nytt lackat trägolv inlades i bänkkvarteren. Arkitekt Kerstin Jacobsson. (ÖLM)
- 2005 Ändring – ombyggnad, interiör, golvet i klädkammaren, f d konfirmandrummet, lades med rosa linoleummatta. (K)
- 2005 Namnbyte – kyrkan bytte namn till Sankta Maria i Johannelund.

- 2005 Specifika inventarier – nytt liggande textilskåp i klädkammaren, f d konfirmandrummet. (K)
- 2006 Kulturhistorisk inventering av kyrkan och kyrkomiljön, utförd av Östergötlands länsmuseum på uppdrag av Linköpings stift.

Förkortningar

ATA – Antikvarisk-topografiskt arkiv, Riksantikvarieämbetet

GH - Holmér, Gunnel, Erik Höglund, konstnär. Borås 2000.

GL – Lindqvist, Gunnar, Johannelundskyrkan, Linköpings stifts kyrkor 1965.

K - Kyrkan

SA – Aurelius, Sam, Muren som talar, ”Frälsningshistorien”, Klockrike 1982.

ÖLM – Östergötlands läns museums topografiska arkiv

BEFINTLIGA SKYDDSFORMER

Kyrkan och kyrkotomten är skyddade enligt Lagen om kulturminnen 4 kap.

KÄLLOR

Antikvarisk-topografiska arkivet (ATA), Riksantikvarieämbetet

Bebyggelseregistret - kulturhistorisk bebyggelseinformation, Riksantikvarieämbetet;

www.bebyggelseregistret.raa.se

Frennberg, Susanne, Johannelundskyrkan i Linköping. Form nr 5 1963.

Holmér, Gunnel, Erik Höglund, konstnär Borås 2000.

Ridderstad, Anton, Historiskt, Geografiskt och Statistiskt lexikon öfver Östergötland, A-L, Norrköping 1877.

Östergötland, landskapets kyrkor. Red. Ingrid Sjöström och Marian Ullén.

Forskningsprojektet Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria.

Riksantikvarieämbetet 2004.

Östergötlands läns museums arkiv

Övriga inventeringar

Sedan 2002 pågående inventering av kyrkogårdar/begravningsplatser i Östergötlands län, utförs av Östergötlands länsmuseum.

Kartor

Häradsekonomisk karta 1868-1877, Linköping

Ekonomisk karta, 1983, blad 8F 4i Blästad

Sammanställt av Östergötlands länsmuseum i november 2006. Den kulturhistoriska bedömningen har utförts i samverkan med Länsstyrelsen i Östergötland.